

Lov Nr. 2 af 3. Januar 1911. Bestem-
melsen om Læge-, Sygepleje- og Hospitals-
forhold er medtagen paa dette Sted nær-
mest med Skole-Sejlskibe for Øje.

Til § 2.

Allerede ved Skrivelse af 27. Oktober
1903 henledte Fællesrepræsentationen for
dansk Skibsfart, under Henviisning til Ud-
viklingen af Farten med større søgaaende
Lægttere, Indenrigsministeriets Opmærk-
somhed paa Nødvendigheden af, at der i
Sønæringsloven indførtes Bestemmelser om
visse nautiske Kvalifikationer hos Førerne
af saadanne Fartøjer, og efter at den
samme Tanke paany er fremdraget fra
forskellige Sider under Forarbejderne til
en Revision af bemeldte Lov, har man
fundet det rettest at foreslaa en saadan
Udvidelse af Reglerne i Sejlskibstilsyns-
lovens § 4, at der til sin Tid ad admini-
strativ Vej vil kunne udfærdiges Bestem-
melser om større søgaaende Lægteres For-
syning med de nødvendige nautiske
Hjælpe midler.

Til § 3.

Da det hyppigt maa findes ønskeligt
at tilstaa Afgivelser fra Tilsynslovens For-
skrifter netop for saa vidt angaar meget
smaa Fartøjer, vil det formentlig være ret-
test, at der ved Indførelsen af en Tonnage-
grænse som den i § 3, 1ste Stykke, fore-
slaaede aabnes Adgang til at fastsætte al-
mindeligt gældende Lempelser for saadanne
Fartøjer.

Den under § 3, 2det Stykke, fore-
slaaede Bestemmelse er enslydende med
Bestemmelserne i § 4, 2det Stykke, i oft-
nævnte Lov af 3. Januar 1911.

Til § 4.

De ved § 4, 1ste Stykke, foreslaaede
Bestemmelser tilsigte for Syn af Sejlskibe
at tilvejebringe de samme Grundregler,
som ere givne for Syn af Dampskibe ved
§ 5 i oftnævnte Lov af 3. Januar 1911.

Til § 5.

Det har vist sig, at der efter Sejl-
skibstilsynslovens Definition af Dæksfar-
tøjer vil kunne komme Tilfælde frem,
hvor man vanskelig kan drage et for
den politimæssige Kontrol med Lovens
Overholdelse tilstrækkelig skarpt Skel mel-
lem delvis dækkede Fartøjer og Fartøjer
med Heldæk. Paa Grundlag af Fartøjer-
nes Maalingsdokumenter vil man derimod
uden Vanskelighed kunne afgøre, hvorvidt
et Fartøj er at anse som Dæksfartøj
eller ej.

Den i § 5, 2det Stykke, foreslaaede
Affattelse skyldes den Omstændighed, at
man formentlig staaer overfor en Revision
af Sønæringsloven (Lov Nr. 40 af 25. Marts
1892). Man har da anset det for rettest, at
det af Lovteksten klart fremgaar, at Til-
synslovgivningens Grænser for den „Ind-
skrænkede Fart“ ere bestemte ved den til
enhver Tid gældende Sønæringslov.

Den i § 8, 3die Stykke, foreslaaede
Bestemmelse er enslydende med Bestem-
melsen i Dampskibstilsynslovens § 31, 6te
Stykke.

Til § 6.

Den foreslaaede Bestemmelse er ens-
lydende med Bestemmelserne i § 11 i oft-
nævnte Lov Nr. 2 af 3. Januar 1911.

Til § 7.

Det vil formentlig findes praktisk, at
Sejlskibstilsynsloven optrykkes med de i
nærværende Forslag indeholdte Ændringer.